

สร้างรอยยิ้มเด็กป่วยโรคเลือด

ศุนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย ร่วมกับสมาคมนักศึกษาเก่าพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชวนประชาชนร่วมโครงการ “ปันโลหิตให้น้อง” (Give Blood for Children) ตลอดเดือนกันยายน 2569 โครงการมุ่งส่งต่อความสุขและช่วยให้เด็กที่ป่วยด้วยโรคเลือดมีโลหิตเพียงพอและปลอดภัยสำหรับการรักษาอย่างต่อเนื่อง

รศ.พญ.ดุจใจ ชัยวานิชศิริ ผู้อำนวยการศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติเปิดเผยว่า โรคโลหิตจางธาลัสซีเมียเป็นโรคเลือดทางพันธุกรรมที่พบได้บ่อยในคนไทย ผู้ป่วยบางรายมีอาการซีดรุนแรง อ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย และจำเป็นต้องได้รับโลหิตอย่างสม่ำเสมอ หากขาดเลือดอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของอวัยวะและเกิดภาวะแทรกซ้อนรุนแรงได้ ปัจจุบันโลหิตบริจาคร้อยละ 23 ถูกนำไปใช้รักษาผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมียและโรคเลือดอื่นๆ เช่น โรคไขกระดูกฝ่อ ฮีโมฟีเลีย และภาวะเกล็ดเลือดต่ำ

ประชาชนสามารถร่วมบริจาคโลหิตได้ที่ ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ ถนนอังรีดูนังต์ หน่วย

รับบริจาคโลหิตประจำที่ 8 แห่งในกรุงเทพฯ และภาคบริการโลหิตแห่งชาติ 12 แห่งทั่วประเทศ รวมถึงหน่วยรับบริจาคโลหิต ณ อาคารพลังใจ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ตลอดเดือนกันยายน 2569

พิเศษ ผู้บริจาคโลหิตในวันที่ 1 กันยายน 2569 จะได้รับเสื้อยืด “Blood For Children” เป็นที่ระลึก จำนวนจำกัด นอกจากนี้ ยังเปิดรับบริจาคสิ่งของใหม่เพื่อสุขอนามัยของผู้ป่วย อาทิ ของเล่น ตุ๊กตา สมุดวาดภาพระบายสี อุปกรณ์เครื่องเขียน และของใช้ที่จำเป็นสำหรับเด็ก สามารถนำสิ่งของมาบริจาคได้ตลอดเดือนกันยายน ณ ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ ถนนอังรีดูนังต์ เพื่อนำไปส่งต่อให้เด็กป่วยในโรงพยาบาลต่างๆ

ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการ “ปันโลหิตให้น้อง” เพราะเลือดหนึ่งถุงและสิ่งของหนึ่งชิ้น อาจเป็นกำลังใจสำคัญที่ช่วยสร้างรอยยิ้มให้เด็กที่กำลังต่อสู้กับโรคได้

thecoverage.info

Rating: ★★★★★

บันทึกไฟล์เมื่อ: พุธ 26 สิงหาคม 2569 เวลา 17:59

Site Value: 27,061

PRValue (x3) 81,183

หัวข้อข่าว: สภากายภาพฯ MOU คณะสหเวชศาสตร์ มธ. เปิดตัวหลักสูตร 'ปบก.' แห่งแรก เสริมทักษะผู้นำนักกายภาพบำบัด I...

The
Coverage
People • Healthcare • Stories

HOME MOVEMENT GLOBAL INSIGHT INTERVIEW TC&RESEARCH OPINION MEDIA + ABOUT Q

สภากายภาพฯ MOU คณะสหเวชศาสตร์ มธ. เปิดตัวหลักสูตร 'ปบก.' แห่งแรก เสริมทักษะผู้นำนักกายภาพบำบัด

The Coverage • Movement • 26 สิงหาคม 2569

“สภากายภาพบำบัด” จับมือ “คณะสหเวชศาสตร์ มธ.” เปิดตัวหลักสูตร “ปบก.” ยกระดับนักกายภาพบำบัดสู่ “นักบริหารและผู้นำในวิชาชีพ” หลักสูตรแรกของประเทศไทย

ศ.ภ.ประวีตร เชนววรรณกุล นายกสภากายภาพบำบัด เผยว่า สภากายภาพบำบัด ได้ลงนามบันทึกความร่วมมือกับคณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดอบรม “หลักสูตรประกาศนียบัตรการพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารและความเป็นผู้นำสำหรับนักกายภาพบำบัด (ปบก.)” เมื่อวันที่ 24 ส.ค. 2569 ที่ผ่านมานี้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ทั้งนี้ หลักสูตรดังกล่าวยังถือเป็นหลักสูตรแรกของประเทศไทยที่มีเป้าหมายเพื่อมุ่งเสริมสร้างสมรรถนะการบริหารจัดการและภาวะผู้นำให้แก่กักกายภาพบำบัด ให้พร้อมขับเคลื่อนระบบสาธารณสุขไทยในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

“มีความยินดีที่ได้ร่วมมือกับคณะสหเวชศาสตร์ มธ. ในการจัดอบรมหลักสูตร ปบก. ให้แก่นักกายภาพบำบัดจากทั่วประเทศ โดยหลักสูตรนี้มีลักษณะเด่น คือ เป็นหลักสูตรกายภาพบำบัดเฉพาะทาง ระยะ 4 เดือน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะด้านการบริหาร ตลอดจนบ่มเพาะความเป็นผู้นำให้แก่ผู้เข้าอบรม” นายกสภากายภาพบำบัดกล่าว

ศ.ภ.ประวีตร กล่าวอีกว่า ความร่วมมือระหว่างสภากายภาพบำบัดกับคณะสหเวชศาสตร์ มธ. ในครั้งนี้เป็นก้าวสำคัญที่จะรวมความเชี่ยวชาญทางวิชาการและบทบาทขององค์กรวิชาชีพเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นผู้นำรุ่นใหม่ที่จะมาขับเคลื่อนวิชาชีพกายภาพบำบัด

นอกจากนี้ งานในปัจจุบันของนักกายภาพบำบัดไม่เพียงแต่ต้องมีความเชี่ยวชาญทางคลินิกเพื่อดูแลผู้รับบริการให้ดีที่สุด แต่ยังคงมีสมรรถนะของการเป็นนักบริหารจัดการที่ดีและมีคุณภาพ เนื่องจากประเทศไทยมีทรัพยากรจำกัด แต่มีผู้รับบริการทางการแพทย์จำนวนมาก โดยเฉพาะเมื่อประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างเต็มตัว ทำให้ความต้องการบริการทางกายภาพบำบัดเพิ่มขึ้นอย่างมาก การมีทักษะความสามารถด้านการบริหารและภาวะความเป็นผู้นำ จึงจำเป็นอย่างยิ่งในยุคสมัยที่มีสังคมเผชิญกับภาวะวิกฤติซ้อนวิกฤติเช่นนี้

“คาดว่า ทักษะความสามารถที่นักกายภาพบำบัดได้รับการอบรม จะส่งเสริมให้มีการจัดการบริหารทางกายภาพบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการกายภาพบำบัด ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รวมถึงระบบสุขภาพของประเทศไทยยิ่งขึ้น” นายกสภากายภาพบำบัดกล่าว

รหัสข่าว: I-I260826001355

หน้า: 1 / 1

งานสื่อสารองค์กร กองแผนงาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

โทรศัพท์ 02-564-4444 ต่อ 1120-1121 โทรสาร 02-564-4493 Email: pr.tu@hotmail.com

Male

Play

หน้าแรก / ข่าวทั่วไป

ถอดวิฤตยุติธรรมไทย เมื่อการลดโทษบิดคำพิพากษาและความเชื่อมั่นทั้งระบบ?

📅 27 สิงหาคม 2569

Male

Play

KEYPOINTS

- วิกฤตยุทธธรรมไทยเกิดจากปัญหาเชิงโครงสร้าง ที่กรมราชทัณฑ์ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารสามารถลดโทษและเปลี่ยนแปลงผลของคำพิพากษาได้ โดยที่ฝ่ายตุลาการหรือศาลเจ้าของคดีไม่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

หน้า
แรก

ธุรกิจ

การเมือง

Smart
City

Smart
Life

Smart
SME

AI
Today

คำพิพากษาควรเป็นปลายทางของการค้นหาความจริงและเป็นหลักประกันความยุติธรรมแก่สังคม แต่ในประเทศไทย เมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว กระบวนการลดโทษกลับสามารถเปลี่ยนระยะเวลาจำคุกจริงให้ต่างไปจากโทษที่ศาลกำหนดอย่างมาก

พศ.ดร.ปริญญญา เทวานฤมิตรกุล คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มองว่า ปัญหานี้ไม่ใช่เพียงข้อบกพร่อง
ของกรมราชทัณฑ์ หรือผลจากความแออัดในเรือนจำ หากเป็น
“วิกฤตเชิงโครงสร้าง” ที่เกิดจากหน่วยงานในกระบวนการ
ยุติธรรมทำงานแยกส่วน ขณะที่ระบบลดโทษยังให้น้ำหนักกับความ

Male

Play

กระบวนการยุติธรรมที่ไม่มีเจ้าภาพร่วม

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทยประกอบด้วยหลายหน่วยงาน ตั้งแต่ฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งออกกฎหมาย ตำรวจทำหน้าที่สอบสวน อัยการพิจารณาสั่งฟ้อง ศาลไต่สวนและพิพากษา ไปจนถึงกรมราชทัณฑ์ซึ่งรับผิดชอบการบังคับโทษ

แต่หน่วยงานเหล่านี้ไม่ได้อยู่ภายใต้โครงสร้างบังคับบัญชาเดียวกัน กระบวนการยุติธรรมมีหน่วยงานสำคัญในสังกัดเพียงกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ DSI ขณะที่ตำรวจ อัยการ และศาลต่างมีโครงสร้างบริหารของตนเอง

ผลคือ เมื่อศาลพิจารณาพยานหลักฐานและกำหนดโทษเสร็จสิ้นแล้ว กรมราชทัณฑ์สามารถดำเนินมาตรการลดโทษตามอำนาจและหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ โดยไม่ต้องส่งเรื่องกลับไปขอความเห็นจากศาลเจ้าของคำพิพากษา

ผศ.ดร.ปริญญาเห็นว่า ช่องว่างนี้ทำให้ฝ่ายบริหารสามารถเปลี่ยนผลในทางปฏิบัติของคำพิพากษาได้ แม้ไม่ได้แก้ไขตัวคำพิพากษาโดยตรง แต่ระยะเวลารับโทษจริงอาจลดลงจนแตกต่างจากสิ่งที่ศาลกำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญ

Male

Play

ใครเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์อภัยโทษ

อีกหนึ่งความเข้าใจคลาดเคลื่อนในสังคม คือการมองว่าการลดโทษผ่านการพระราชทานอภัยโทษทั่วไปเกิดจากพระราชอำนาจโดยตรงทั้งหมด

ในทางกระบวนการ กรมราชทัณฑ์และกระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานจัดทำและเสนอหลักเกณฑ์ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดทำร่างพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ ก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ

ดังนั้น หลักเกณฑ์ว่าใครจะได้รับประโยชน์ ลดโทษในสัดส่วนเท่าใด หรืออยู่ภายใต้เงื่อนไขใด จึงมีจุดเริ่มต้นสำคัญอยู่ที่ฝ่ายบริหาร พศ.ดร.ปริญญาจึงเสนอว่า รัฐบาลสามารถเริ่มแก้ปัญหาดังกล่าวได้ทันที ด้วยการควบคุมไม่ให้มีการเสนอเกณฑ์ที่กว้างหรือผ่อนปรนเกินสมควร โดยไม่จำเป็นต้องรอการแก้ไขพระราชบัญญัติราชทัณฑ์เพียงอย่างเดียว

ประพัตต์ในคุก ไม่เทกบพร้อมกลับสู่สังคม

Male

Play

จิตอาสา

พฤติกรรมเหล่านี้อาจสะท้อนวินัยระหว่างถูกควบคุมตัว แต่ยังไม่เพียงพอที่จะยืนยันว่าผู้ต้องขังสำนึกผิด ได้รับการฟื้นฟู หรือจะไม่กลับไปก่ออาชญากรรมอีกเมื่อพ้นจากสภาพแวดล้อมที่มีกฎระเบียบควบคุมอย่างเข้มงวด

กรณี **“สมคิด พุ่มพวง”** ฆาตกรต่อเนื่อง ซึ่งเดิมถูกพิพากษาประหารชีวิต ก่อนจะได้รับ การลดโทษและจำคุกจริงประมาณ 8 ปี แล้วกลับมาก่อเหตุฆาตกรรมอีกหลังพ้นโทษ ถูกยกเป็นตัวอย่างของความล้มเหลวในการประเมินความเสี่ยงก่อนปล่อยตัว

เช่นเดียวกับกรณี **“เล่าดำ แสนลี่”** อดีตผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ ซึ่งถูกพิพากษาจำคุกตลอดชีวิต แต่รับโทษจริง 9 ปี 10 เดือน 8 วัน ก่อนพ้นเรือนจำในปี 2569

Male

Play

อายุเกิน 70 ปี ซึ่งลดโทษเพิ่มอีก 1 ใน 5

เมื่อแต่ละสิทธิถูกคำนวณต่อเนื่องจากโทษคงเหลือ ประกอบกับหลักเกณฑ์เดิมที่เอื้อให้สะสมวันลดโทษได้เร็ว และการเลื่อนชั้นนักโทษในช่วงโควิด-19 เพื่อบรรเทาความแออัด จึงเกิดผลแบบ “ขึ้นบันได” จนระยะเวลาที่รับโทษมาแล้วมากกว่าโทษคงเหลือ และนำไปสู่การปล่อยตัวโดยไม่ต้องพักโทษหรือสวมกำไล EM

คุกสั้น กลายเป็นแรงผลักดันให้ลดโทษแบบเหมาเข่ง

เบื้องหลังการลดโทษครั้งละมาก ๆ คือปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ โดยมีผู้ต้องขังไหลเข้าสู่ระบบมากกว่าผู้ที่พ้นโทษเฉลี่ยประมาณเดือนละ 5,000 คน

เมื่อจำนวนคนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง กรมราชทัณฑ์จึงใช้การ
อภัยโทษทั่วไปเป็นเครื่องมือระบายผู้ต้องขังครั้งละประมาณ
30,000–40,000 คน วิธีนี้ช่วยลดความแออัดได้ในระยะสั้น แต่ไม่
ได้แก้สาเหตุที่ทำให้คนจำนวนมากต้องเข้าสู่เรือนจำตั้งแต่ต้น

ที่สำคัญ การลดโทษในลักษณะเหมารวมอาจไม่สามารถแยกผู้ต้องขังที่ได้รับการฟื้นฟูแล้ว ออกจากผู้ที่ยังมีความเสี่ยงก่อเหตุซ้ำได้อย่างละเอียดเพียงพอ ต้นทุนของการแก้ปัญหาคุกสั้นจึงอาจถูกผลักกลับมาให้ประชาชนรับความเสี่ยงแทน

4 ทางออก ปรับระบบลดโทษใหม่

ผศ.ดร.ปริญญาเสนอแนวทางปฏิรูประบบบังคับโทษไว้ 4 ประการ

Male

Play

แรงต่อสังคม หากจะลดโทษต้องเป็นข้อยกเว้นอย่างยิ่ง ผ่านการประเมินสภาพจิตใจอย่างละเอียด และขอความเห็นจากศาลเดิม

ประการที่สอง ต้องเปลี่ยนจากการวัดเพียงความประพฤติภายนอก มาเป็นการประเมินทางจิตวิทยาและวิทยาศาสตร์ เพื่อพิสูจน์ว่าผู้ต้องขังสำนึกผิด เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และมีความเสี่ยงก่อเหตุซ้ำอยู่ในระดับใด

ประการที่สาม ควรยกเลิกการลดโทษแบบเหมารวม แล้วพิจารณาเป็นรายบุคคล โดยให้ศาลเจ้าของคำพิพากษามีส่วนร่วม พร้อมเปิดพื้นที่ให้ผู้เสียหายหรือครอบครัวแสดงความเห็น เพราะการลงโทษไม่ได้เกี่ยวข้องเฉพาะรัฐกับผู้กระทำผิด แต่ยังมีบาดแผลและความสูญเสียของเหยื่ออยู่ในสมการด้วย

ประการสุดท้าย รัฐบาลและกระทรวงยุติธรรมควรเริ่มปรับหลักเกณฑ์ได้ทันที โดยไม่ต้องรอการแก้กฎหมายทั้งระบบ เนื่องจากฝ่ายบริหารเป็นผู้จัดทำและเสนอเงื่อนไขอภัยโทษทั่วไปเข้าสู่คณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว

Male

Play

เมื่อฝ่ายตุลาการเริ่มขยับ

ความหวังสำคัญปรากฏขึ้นเมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม หรือ ก.บ.ศ. จำนวน 12 คน จากศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ร่วมเสนอให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้ง **“คณะกรรมการศึกษาและพัฒนาการบังคับโทษทางอาญาและมาตรการป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่มีประสิทธิภาพ”**

ผศ.ดร.ปริญญาธนาภรณ์ ความสำเร็จครั้งนี้เป็นนิมิตหมายที่ดี เพราะสะท้อนว่าฝ่ายตุลาการเริ่มให้ความสำคัญกับสิ่งที่เกิดขึ้นหลังคำพิพากษา และอาจนำไปสู่การสร้างกลไกประสานงานระหว่างศาลกับกรมราชทัณฑ์อย่างเป็นระบบ

ท้ายที่สุด ความยุติธรรมไม่ได้สิ้นสุดในวันที่ศาลอ่านคำพิพากษา แต่ต้องดำรงอยู่ตลอดเส้นทางของการบังคับโทษ หากคำพิพากษากำหนดโทษไว้ทางหนึ่ง แต่ระบบบริหารเปลี่ยนผลไปอีกทางโดยปราศจากการตรวจสอบ ความเสียหายที่เกิดขึ้นย่อมไม่ได้ตกแก่เหยื่อเพียงฝ่ายเดียว หากยังบั่นทอนความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกฎหมายทั้งระบบ

คำถามสำคัญจึงไม่ใช่เพียงว่าเรือนจำจะระบายผู้ต้องขังออกไปได้กี่คน แต่คือประเทศไทยจะทำอย่างไรให้ทุกคนที่พ้นประตูลเรือนจำ